KUUROJEN LEHTI

Suomen Kuuromykkäinliiton äänenkannattaja

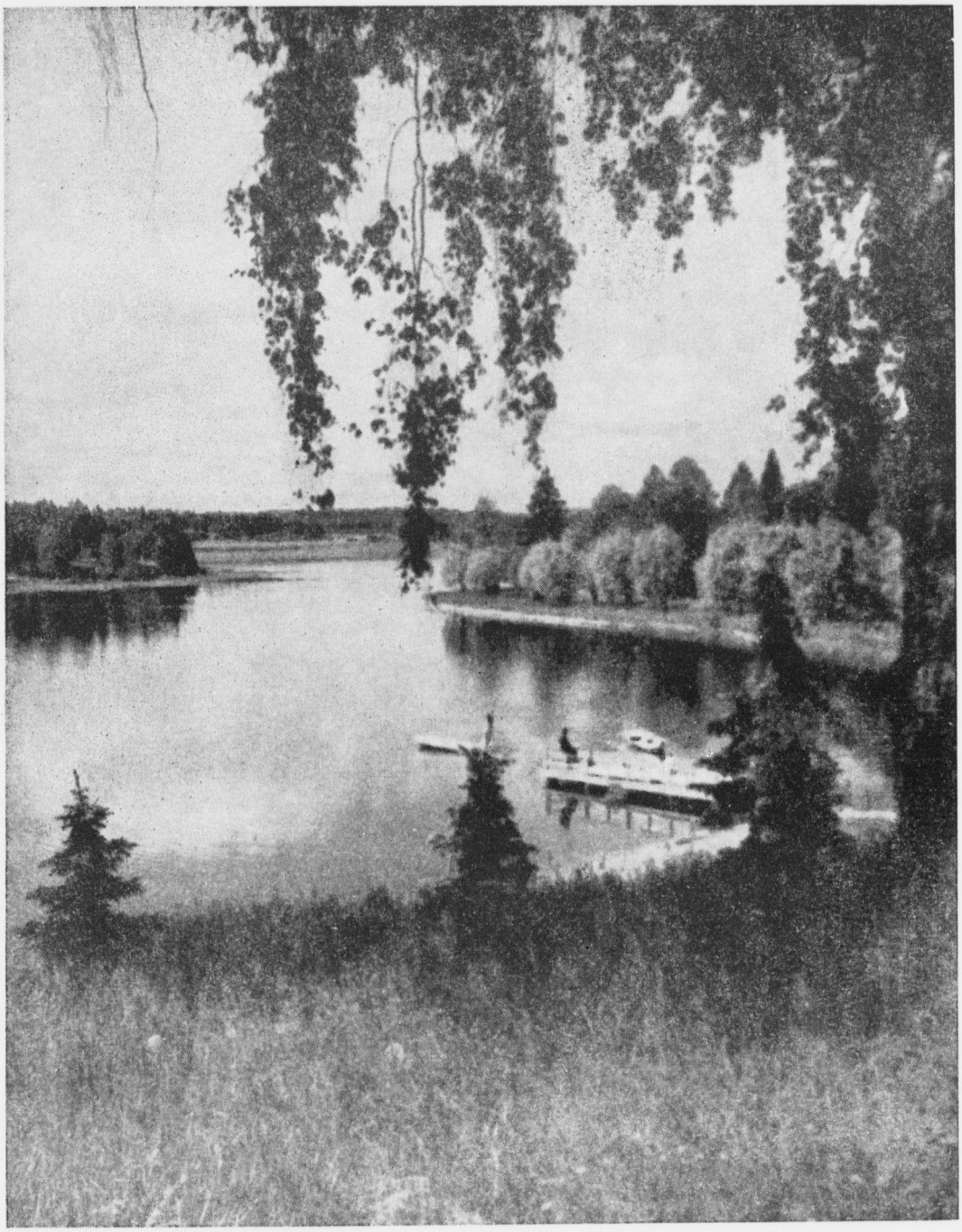

KESÄKUU N:o 6 - 1949

ME TARVITSEMME

ystäviä kuulevain maailmassa!

Kuurot ovat invaliideina varhaisesta lapsuudestaan saakka eläneet ainaisen hiljaisuuden ympäröiminä. He eivät saa nauttia kaikesta kauniista ja hyvästä, jota muille kuulon avulla on niin runsaasti tarjolla. Heidän jatkokoulutuksensa on vielä kokonaan järjestämättä. Kuitenkin monet kuuroista ovat ominpäin opiskellen saavuttaneet huomattavan yleissivistyksen ja ammattitaidon.

Ammatissaan ja työssään he ovat tunnollisia ja taitavia tekijöitä, jos saavat koettaa, mihin pystyvät. He tahtovat muiden kansalaisten rinnalla olla rakentamassa työllään parempaa tulevaisuutta maallemme.

Harmaan arkiaherruksen keskellä he kaipaavat myös henkistä virkistystä niinkuin muutkin. He eivät sitä kuitenkaan saa muualta kuin omasta piiristään, sillä he ovat kuuroutensa takia pois suljetut ja yksinäiset teidän seurassanne. Heillä on ympäri maatamme 38 omaa yhdistystä lukuisine alaosastoineen tarjoamassa valistusta ja henkisesti jalostavaa toimintaa.

Yhdistysten työtä valvoo ja ohjaa sekä aineellisesti tukee Suomen Kuuromykkäinliitto. Sen asiamies on aina valmiina saapumaan joka paikkaan, missä tarvitaan apua. Kuitenkin liiton varat ovat vähäiset, katsoen työn laajuuteen ja suureen tarpeeseen.

Kuuleva ystävä. Ryhdy Suomen Kuuromykkäinliiton kannattajajäseneksi maksamalla liiton postisiirtotilille n:o 6825 vuosittain 500 markkaa. Muuta ei Sinulta pyydetä, mutta voit olla varma hiljaisen maailman kiitollisuudesta, ojentaessasi auttavan, lämpimän käden maamme kuuroille.

Jos voit, niin muista liittoamme lahjoituksilla ja testamenteilla. Nämä varat tulevat paljosta osattomien hyväksi parhaalla mahdollisella tavalla.

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITTO

Helsinki, Liisank. 27 E 10.

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

KESÄKUU | 54. VUOSIKERTA | N:o 6 • 1949

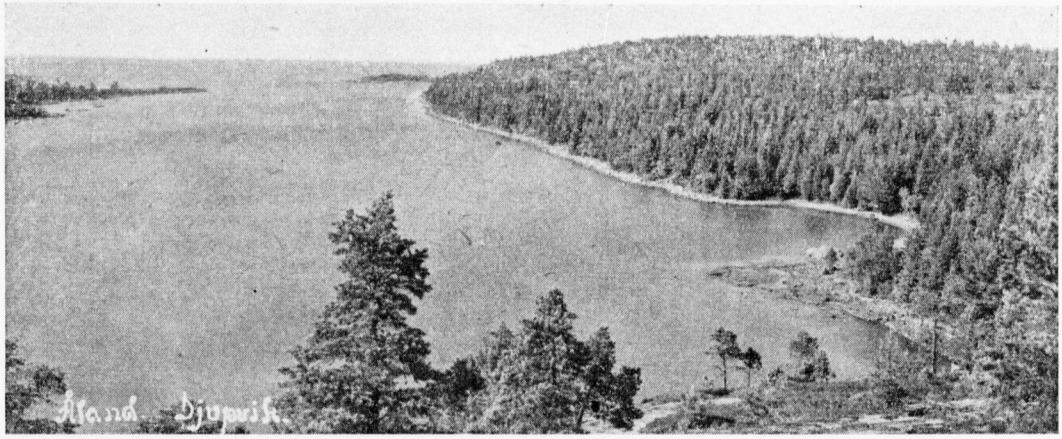

Riemujuhla

Psalmilaulaja sanoo: »Autuas se kansa, joka tuntee juhlariemun». Ps. 89. 16. Tunnemmeko me juhlariemun? Voiko ihminen jolla on moninaisia taakkoja ja painoja sydämellään, tuntea juhlariemua. Ei voi. Hän voi ehkä hetkisen nauttia jostakin rajusta huvista, kunnes jälkeenpäin tuntee itsensä entistä onnettomammaksi. Mieli on matalalla, sydämestä ilo ja rauha poissa. Mutta psalmissa sanotaan että se kansa on Autuas, joka tuntee juhlariemun. Mikä sitten autuas on, millainen hän on? Onko hän jotakin erikoista, meille saavuttamaton ihme, jota emme voi ymmärtää? Matt. 5. 8. sanotaan: Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan. Puhdassydäminen on siis autuas ja voi tuntea juhlariemun, josta psalmissa mainitaan. Puhtaan sydämen hankkimiseen eivät riitä mitkään meidän omat työmme ja tekomme. Ei riitä se, että joskus käymme kirkossa tahi luemme raamattuamme, olemme niinsanottuja uskovaisia. Puhtaan sydämen saamiseen tarvitaan Jumalan uudesti synnyttävä voima ja se on varattu meille Jeesuksen veressä. Sen saamme vastaanottaa armosta, uskon kautta. Meillä on jokaisella mahdollisuus päästä tästä osalliseksi. Meillä on mahdollisuus saada sydämeemme juhlariemu, tunnustamalla erheemme ja tekemällä parannuksen Hänen avullaan joka meitä voi ja tahtoo tukea, Jeesuksen avulla. Johannes Kastaja, jonka muistoksi vietämme Juhannustamme, huutaa: Tehkää parannus. Näitä sanoja ei meidän päivinämme turhaan huudeta. Paljon on meillä syytä pysähtyä kuuntelemaan näitä sanoja omalla kohdallamme. Ehkä me helpoimmin huomaamme toisen kohdalla tämän kehoituksen tarpeellisuuden, mutta omalla kohdallamme me helposti tingimme tuosta ja tästä asiasta, joissa meidän tulisi tehdä parannus. Juhlariemun voimme tuntea vasta sitten kun oma sydämemme on vapaa taakoista ja painoista, ja sen jälkeen voimme toistammekin opastaa tuntemaan samaa riemua.

Luonto juhlii riemujuhlaansa, valon ja keskikesän juhlaa. Se on kaikkein kauneimmillaan ja pienintä ruohon kortta myöten, juhlapukuun verhoutuneena. Vasta täyden kesäverhonsa saaneena se kaikkein hempeimmässä vihreydessään on valmistautunut juhlaan. Jos me kuulisimme, voisimme havaita lintujen kuorossa juhlariemun, kun se raiuttaa sävelensä kirkkaaseen aamuun. Kun me katselemme kaikkea kauneutta ympärillämme, voimme tajuta että luonto tuntee juhlariemua. Kaikkea ympärillämme sykkäilevää luonnon kauneutta ja riemua emme voi sanoin kuvata. Sen voi ihminen ainoastaan tuntea ja vaistomaisesti sydän yhtyy ympärillä väreilevään juhlaan. Jumalan kiitos että meillä kuuroillakin on mahdollisuus päästä osalliseksi tästä, mitä näemme ympärillämme ja että meillä on mahdollisuus saada puhdas sydän ja tuntea autuaan kansan juhlariemu. Siis meille kaikille, minulle ja sinulle, kuuluu kehoitus: Tehkää parannus.

KATRI PITKÄNEN

Karu maa

Johtaja Urho Kierimon 50-vuotispäivälle 26. 3. 1949

LIENEE TUOLTAPUOLEN TÄHTITARHAIN
OSALAHJAT LAPSEN KEHTOHON.
KULTALOIMIN SÄDEHTIVIN, PARHAIN
SIELLÄ LUODAAN KANGAS KOHTALON.
SIELTÄ MYÖSKIN TUMMAT PIIRROT LANKEE
LAPSEN KÄYDÄ ELONTAIVAL ANKEE.
MONTA OSATARTEN ARPAA ON.

LAHJOJAAN NE JAKAA ERI LAILLA,
TOINEN TARUN TAIKASAUVAN SAA.
KUKA KULKEA SAA PÄIVÄN MAILLA,
KENEN OSAKS LANKEE KARU MAA.
MITÄ KERRAN KIRJAANSA NE PIIRTÄÄ,
LAHJOMATTA LAPSELLE SEN SIIRTÄÄ,
KÄYDÄ TINKIMÄTTÄ POLKUAAN.

*

VARJOPUOLEN KARU, KÖYHÄ SARKA
SUOTIIN KERRAN LAHJAKS KYLVÄJÄN.
MAA ON KIVIKKOINEN, HALLANARKA,
VILJA VAIVOIN KYPSYY TÄHKÄHÄN.
KATAJIKKO SAARTAA KYNTÖMAATA,
KYLVÄJÄÄ EI LAULULINTU SAATA.
RASKAS, RAKAS SARKA RAIVAAJAN.

OUTOON HILJAISUUTEEN AAMUT AUKEE,
VARJOT SARKAIN YLLE YLLÄTTÄÄ.
LAULUSUITTEN SÄVEL TYHJÄÄN RAUKEE,
KAUVAS KARIKKOHON KAIKU JÄÄ.
HENTO LAIHO VUOTTAA KASVUN KUUTA,
LINTU SIIPIRIKKO ETSII PESÄPUUTA.
HELLE HIKIHELMIN UUVUTTAA.

HUOLEEN, TOIVOMIELEEN PÄIVÄ VAIHTUU,
HUOKAUKSIN LAIHO SIUNATAAN.
TOIVEIN, ETTÄ VARJOPILVET HAIHTUU,
SADE LÄMMIN KOSTUTTAISI MAAN.
ETTÄ KASVUN KULTAPOUTA SUOTAIS,
TÄYSI TÄHKÄ KERRAN AITTAAN TUOTAIS,
LAHJA ITSE IKIHYVYYDEN.

*

TÄÄ TOIVOTYÖ EI MENNYT HUKKAAN,
VIELÄ KERRAN VILJA AALTOAA.
KUN AUKEE AAMUN SINIKUKKAAN
TÄÄ KARU, KIVIKKOINEN MAA.
JO SÄDE KIRKAS MAILLE EHTII
JA VEHMAS KESÄPUU JO LEHTII,
SEN NUORET UMMUT AUKEAA.

SIIRTYY SYRJÄÄN KATAJIKKO
JA KERKIN KUKKII SUORAT PUUT.
VIEL LAULAA LINTU SIIPIRIKKO,
KUN KOITTANEET ON KASVUKUUT.
KORSI YLVÄS TÄYDEN TÄHKÄN KANTAA
JA HALKI TYYNTÄ VALORANTAA
SAATTAA KAIKU SÄVELEEN.

KATRI PITKÄNEN

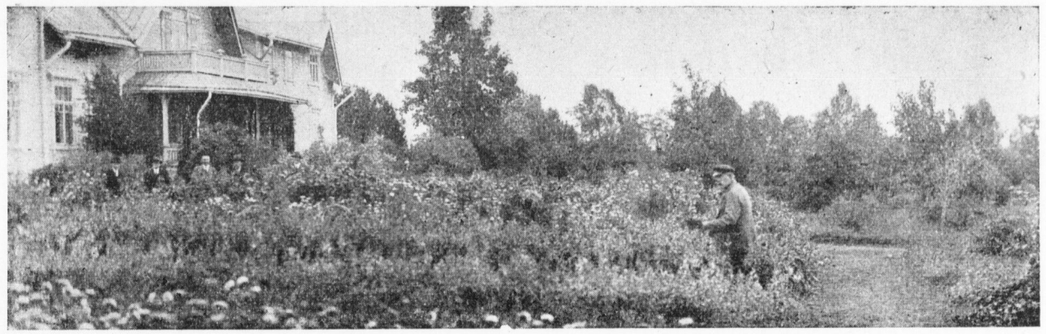

Nikkarilan kaunista puutarhaa.

Mikkelin läänin maaherra Alpo Lumme vieraillut Nikkarilassa

Toukokuu on Nikkarilassa ollut todellista juhlaaikaa. Vappuna olivat ensinnäkin koulun opettajat ja oppilaat kutsutut Pieksämäen kauppalaan Kasvattajaopiston vieraiksi. Hauskassa, aurinkoisessa ruokailuhuoneessa istui pienten pöytien ääressä sekä vieraita että »isäntäväkeä» ja kahvi- ja simatarjoilun lomassa saatiin nähdä opistolaisten kauniita ja iloisia esityksiä. Opittiinpa vielä yhdessä pari näppärää sormileikkiäkin.

Talvikauden päättäjäiset 4. 5. muodostuivat tavallista juhlavammiksi. Kutsuvieraina oli oman talon väen ohella lukuisia koulumme ystäviä kauppalasta. Nikkarilan tytöt olivat panneet parastaan saadakseen ohjelman vaihtelevaksi ja kauniiksi. Jokainen suoritus pyrki ilmentämään sitä riemua, joka meidät kaikki valtaa talven taittuessa kevääksi. Vähäisenä osoituksena siitä, mitä talven aikana oli uurastettu, suoritettiin palkintojen jako kolmelle parhaalle ainekirjoituskilpailun osanottajalle. Ensimmäisen sijan valloittaneen Hilkka Luukon aine »Eräs lapsuuden muisto» luettiin yleisölle ja kirjoittaja sai palkinnokseen Pohjanpään »Valitut runot». Seuraavat kaksi palkintoa saivat Sanni Kortesmaa ja Aili Hietaniemi. Ohjelman päätteeksi juotiin vanhan hyvän tavan mukaan yhteiset kahvit ja maistettiin taitavien emäntien leipomaa vehnästä ja kakkua.

Käsityöluokassa olivat kangaspuut saaneet väistyä kauniiden kankaiden ja muiden talven mittaan valmistuneiden töiden: pukujen, lakanoiden, tyynyliinojen ja muun hyödyllisen tieltä. Uutteran aherruksen tulokset olivat kaiken kansan nähtävissä ja ihailtavissa. Silmäruokaa tarjosivat myöskin kansliahuoneeseen katetut pöydät, joitten aistikasta koristelua ja maukkaita ruokia ja leivonnaisia katsellessa tosiaankin »vesi kielelle herahti». — Yhä ilmeisemmältä alkaa tuntua, että Nikkarila voisi oman varsinaisen tehtävänsä ohella olla kiinteämmässä vuorovaikutuksessa paikkakunnan kotitalouspiirien kanssa — mikseipä vähitellen koko lääninkin — eikä sen suinkaan silloin tarvitsisi olla vain vastaanottavana puolena. Ensimmäinen yritys siihen suuntaan oli koulumme osallistuminen yleiseen käsityönäyttelyyn Pieksämäellä kevättalvella.

Jännitystä on toukokuu tosiaankin tarjonnut meille runsaasti, mutta korkeimmalle se varmasti kohosi 6:n päivän aamuna, jolloin läänin uusi maaherra Alpo Lumme oli ilmoittanut saapuvansa puolisoineen ja seurueineen vierailulle Nikkarilaan. Varhaiskevään aavistelevan vehreyden keskellä muodosti kunniakujaan asettunut sinivalkoruutuiseen pukuun ja valkoiseen esiliinaan ja päähineeseen pukeutunut tyttöjen parvi tosiaankin vaikuttavan näyn.

Varmaan valloittivat Nikkarilan tytöt maaherran ja hänen puolisonsa sydämet heti ensi silmäyksellä. Ovathan molemmat heistä uhranneet suuren osan elämästään lasten ja nuorten parhaaksi. Heidän ymmärtävä suhtautumisensa ilmeni siinä harrastuksessa, jota he käynnillään osoittivat niin kysymyksillään kuin »talonkatselmuksellaan», joka ulottui aina navettaan saakka. Lähtiessään maaherra puheessaan tytöille sanoi vilpittömästi iloitsevansa siitä, että Nikkarilan viihtyisissä suojissa jokainen oppilas oppii »siirtämään peukalonsa kesketä kämmentä oikealle paikalleen, niin että myöhempää elämää varten on karttunut runsaasti käyttökelpoista taitoa».

Maaherran seurueeseen kuului lisäksi lääninneuvos, lääninlääkäri, läänin sihteeri ja poliisitarkastaja. Kauppalan puolesta olivat vieraita saapuneet vastaanottamaan kauppalan v.t. johtaja, nimismies ja apulaisnimismies, joista melkein kaikki ensimmäistä kertaa kerääntyivät aamukahville Nikkarilan herkullisen kahvipöydän ympärille.

Nikkarilan oppilaille ja opettajille tämä »historiallinen» vierailu oli suuri ilo ja virkistys. Arvattavasti vieraistakin tutustuminen oli mieluisaa, sillä maaherra Lumme sanomalehdille myöntämässään haastattelussa mainitsi, että »oppilaat olivat iloisia ja vallitsi »hiljainen», mutta lämmin tunnelma».

A. H.

Tähdenvälejä

Kevät on tullut tätä kirjoitettaessa ja lienee täysi kesä juttuni painosta ilmestyessä. Lämmintä on ollut joskus kuin parhaina kesäpäivinä. Toivottavasti kesä tulee hyvä, vaikka emme voikaan toivoa sitä niin hyväksi, että yöllä sataa ja päivällä paistaa.

Lehtemme myöhästymistä on joittenkin lukijain taholta moitittu, ja syystä kylläkin. Tarkoitus on ollut saada lehti tulemaan lukijain käsiin aivan kuukauden alkupäivinä. Vuoden alkunumeroita viivästytti kirjapainon puolelta latomakoneitten montteeraukset, remontit ja muut, ja kun oltiin pääsemässä kiinni »aikatauluun», tulikin kirjapainolakko. Se aiheutti töiden ruuhkautumista painossa. Olemme »haukkuneet» kirjapainon teknillistä johtajaa, joka on mukava ja laatuunkäypä mies. Hän on luvannut kesään mennessä päästävän »aikatauluun» ja sittenhän lukijat voivat tyytyväisinä odottaa lehteään kuukauden alkupäiviksi. Toimitus koettaa parhaansa siihen.

Valitettavasti vieläkin sattuu, että meille tulee kokousilmoituksia ja uutisia vielä sittenkin kun lehti on painossa. Hyvästä tahdosta huolimatta emme voi niitä saada enää »sisään», vaan ne jäävät seuraavaan numeroon, elleivät jo silloin ole vanhentuneita. Toimituskunta on monesti ilmoittanut, että kirjoitusten tulee olla lehden toimituspöydällä viimeistään kuukauden 15 p:nä. Sen jälkeen tulleet jätetään seuraavaan numeroon odottamaan uutta kokousta. Toivomme, että yhdistysten asianomaiset »kihot» kyllin ajoissa suunnittelisivat toimintansa, voidakseen antaa lehtiuutiset siitä määräaikaan mennessä. Me emme voi odottaa, myöhästyttämättä sillä koko lehden ilmestymistä.

Maamme nuorin, Rovaniemen Kuurojenyhdistys, joka syntyi huhtikuun 18 p:nä Pelastusarmeijan suojissa, aikoi kokoontua viettämään juhannusjuhlaa. Mutta yhdistyksen puheenjohtaja, ystävämme Sulo Toivola, kirjoittikin Lapissa olevan vähän töitä ja rahan tiukalla, joten kuurot eivät voi juhannuksena kokoontua. Kokoontuminen siirtyy syksyyn, jolloin toivotaan työmahdollisuuksien lisääntyvän. Lapissa on paljon kuuroja ja heidän elämänsä on yksinäistä, yksinäisempää kuin täällä alhaalla »lannanmaassa». He kaipaavat yhdistyksen suomaa valistusta ja virkistystä. He toivovat myöskin uutta kuurojenkoulua Rovaniemelle. Sen suojissa saisi yhdistyskin paremmin tuulta siipiinsä.

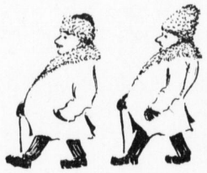

Hels. Sanomissa kerrottiin joku aika sitten, että W. Rosenlew & Co on lahjoittanut kolmelle kuurolle sisarukselle Liisa, Heidi ja Teuvo Stenbackalle, jotka ovat 8-, 9- ja 11-vuotiaita, 22.500 mk kappaleelta maksavat kuulokojeet. Lapset ovat syntymästään saakka olleet kuuroja ja on lahjoitus heille hyvin suurimerkityksellinen, sillä näin heille avautuu aivan uusi maailma äänineen ja he pääsevät kehityksessään parempiosaisia tovereitaan lähemmäksi. Kaunis lahjoitus! — Ollappa vain sellaisia lahjoittajia tukemassa meidän yhdistystemme ja liittomme toimintaa, niin hyötyisi siitä laajat piirit.

Bell-laboratoriossa USA:ssa on kokoonpantu kuuroja varten pienoisvahvistin, joka 2 sm:n pituisessa kynänpätkää muistuttavassa putkessa sisältää germanium-nimisestä aineesta muodostuneen kristallin. Tällä laitteella on 100-kertainen vahvistuskyky äänivaikutuksille.

Papintodistuksia yhdistysrekisteriä varten olen joutunut vuosien varrella käsittelemään suuret määrät. Useimmat niistä ovat asiallisia ja toteavat vain sen, että N. N. on täysi-ikäinen ja kansalaisluottamusta nauttiva. Muutahan ei rekisteriviranomainen tahdokaan tietää. Oikein hätkähdyttää, kun joskus sattuu käteen sellainen papintodistus, johon on musteella kirjoitettu painetun tekstin jälkeen »kuuromykkä». Onkohan tällaisen todistuksen kirjoittaja, kirkkoherra tahi muu pappismies, ajatellut että yhtä hyvin hän voisi kuulevien seurakuntalaistensa tullessa pyytämään papintodistusta asioittensa hoitamista varten merkitä siihen »lättänenä», »kierosilmä», »änkyttäjä», »möhömaha», »lenkosääri», »pihtikinttu» tahi jonkin muun havaitsemansa ruumiillisen vian? Tuskinpa uskaltaisi, vaikka mielensä tekisikin. »Kuuromykkä» on rinnastettavissa noihin muihin ja sen alleviivaaminen loukkaa ja kiusaa asianomaista. Papistolta odotetaan tässäkin asiassa suurta tahdikkuutta.

Muuten ei tule korjausta tähän kuin vain siten, että papintodistuksen hakija lukee saamansa paperin ja jos siihen on lisätty muuta kuin tarvittavat tiedot, kohteliaasti huomauttaa siitä antajalle ja vaatii kirjoittamaan uuden ennenkuin maksaa. Sillä tavalla opetetaan kohtelemaan kuurojakin ihmisinä, koska he maksavat kirkollisveronsa seurakunnan pappien ylläpitämiseksi niinkuin muutkin.

Onneksi on »taakse jäänyttä elämää» se aika, jolloin eräs omistakin papeistamme kirjoitti ensimmäisen kokouskutsunsa osoitteeksi »Kuuromykkä N. N.» Häntä kuulemaan ei paikkakunnan paristakymmenestä kuurosta tullut kuin joku kunnalliskodin mummo, kun sensijaan hänen edeltäjänsä täysin korrekti pappismies sai liikkeelle jokaisen, joka vain oli tilaisuudessa tulemaan kirkkoon.

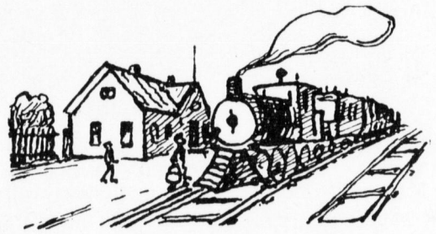

Kuuroille on kesä juhlien aikaa. Onhan silloin hauskempi tavata toisiansa kuin talven kylmässä tai syksyn sateissa. Olisi hyvä, jos maaseutupaikoissa voitaisiin esitelmät pitää kauniilla säällä ulkona taivasalla. Vaikka sillä onkin haittansa — hyttyset ja muut oravaa pienemmät elikot — saadaan kumminkin siten ulkosalla auringon ja ilman yhteisvaikutuksella ruumiiseen terveyttä tulevan talven varaksi samalla kuin ohjelmaa seuraamalla henkinenkin puoli tulee hoidetuksi.

UUSI AUTO

Rengon postiliikenne oli uusinut autokantansa eli se oli ostanut uuden linja-auton vanhan, aina korjauksia vaativan tilalle. Tästä asiasta minä en ollut kuullut ennemmin.

No niin, eräänä hämäränä aamuna vartosin postiautoa, mennäkseni sillä kaupunkiin. Määräaikana tulla tupsahti harmaa postiauto ja pysähtyi meidän odottavien kohdalle. Minä astuin kahden muun matkustajan kanssa siihen. Auton askelmia noustessani katseeni sillä välin etsivänä pälyili: olisiko minulle istumapaikkaa. Yht'äkkiä olin lattialla kasana ja huuliltani pääsi: oh, oh. Sillä jalkani oli sattunut rapun reunaan. Pystyyn noustuani katsahdin hymyillen muutamaan kanssamatkustajaan. Heidän kasvoillaan karehti pidätetty hymy. Huohotukseni oli tainnut kuulua heidän korvissaan — sian röhkinältä.

Pääsin istumaan takimaiselle istuimelle. Katseeni ilmaisi heti, että istuin oli vieraan näköinen. Ovatpa uudelleen verhotut, ajattelin. Istuuduin. Auton kattolamppu valaisi nyt kirkkaammin kuin ennen. Ja tuo lamppu keimaili minulle: etkö näe, että istut ihan uudessa autossa. Siis upouusi auto. Ai — nyt ymmärsin, että rappu uudessa autossa oli korkeampi kuin edeltäjässä. Olin aluksi käsittänyt oman lankeamiseni johtuneen — hm — lähenevästä vanhuudenheikkoudesta.

Uusi auto ei paljoa eroa vanhasta. Sillä se on melkein samaa väriä kuin edellinen autorämä. Uudessa autossa ei kyllä ole hyllyjä sivuilla. Mihinkäs tartut, ihminen, kun satut käytävällä seisomaan auton keikkuessa?

Kyllä meidän kelpaa ajaa nykyaikana. Sitävastoin entisenä aikana sai monasti auton ahtaudessa laittaa vartalonsa eri asentoihin ja solmuihinkin.

Ensimmäisiä kuuroja autoilijoita onnittelen ja muitakin tulevia. Olisi minulla pieni huomautus. Kaunis hymy huulillani pyydän, että ostaessanne joskus auton, katsokaa että auton raput olisivat sirot ja fiksut, eikä niin korkeat. Sillä ei totisesti ollut lystiä korkean rapun takia romahtaa pitkälleen auton lattialle.

H. T.

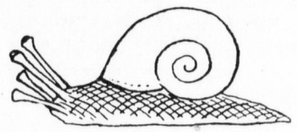

Lehtemme seuraava numero, heinäkuun, tulee kuten tavallisestikin. Huomautamme, että ennen kesäk. 15 päivää kaikkien yhdistysten olisi lähetettävä heinäkuun numerossa julkaistavaksi kokousilmoituksensa ja uutisensa kaikista tilaisuuksista, joita aikovat järjestää, aina syyskuun puoliväliin asti. Toimituskunta painuu nimittäin kesälaitumelle ja ***yhdistetty elo-syyskuun numero*** ilmestyy vasta syyskuun puolella. Siihen tulevien kirjoitusten taas on oltava täällä elokuun 15 päivänä.

Toivotamme lukijoillemme Hauskaa Juhannusta. Kuulemiin!

REP.

Matkalippu-alennukset

Rautatiehallitus on myöntänyt allamainittuihin tilaisuuksiin osallistuville kuuromykille 25 %:n alennuksen yksinkertaisten, myös pikajunalippujen hinnoista valtionrautateillä matkoja varten määräpaikkaan ja takaisin kunkin lähtöasemalle:

Kokkolassa kesäkuun 5—6 p:nä pidettäviin 20-vuotisjuhliin;

Lauritsalassa kesäkuun 24—26 p:nä pidettäville esitelmäpäiville;

Kajaanissa heinäkuun 2—3 p:nä pidettäviin 5-vuotisjuhliin ja esitelmäpäiville;

Seinäjoella heinäkuun 9—10 p:nä pidettäviin 20-vuotisjuhliin ja esitelmäpäiville;

Järvenpäässä elokuun 18—21 p:nä pidettäville hengellisille kursseille;

Porissa syyskuun 3—4 p:nä pidettäviin 25-vuotisjuhliin ja esitelmäpäiville;

Jyväskylässä syyskuun 17—18 p:nä pidettäville esitelmäpäiville;

Helsingissä syyskuun 17—18 p:nä pidettäville nuorten kristillisille päiville.

Myönnetty alennus on voimassa 2 päivää ennen ja 2 päivää jälkeen kunkin tilaisuuden. Osanottajille myydään lähtöasemalla 1 ½ yksinkertaista matkalippua. Nämä liput, joita menomatkalla ei saa antaa pois, leimataan lähtöasemalla aseman nimileimalla. Matkalippujen ohella lähtöasema antaa jokaiselle matkustajalle todistuskaavakkeen B n:o 118 A, johon on leimattu aseman nimi- ja päiväleima. Nämä todistukset tulee tilaisuuksien järjestäjien täyttää ja varustaa ne liiton leimalla. Paluumatkaa varten ovat ostetut matkaliput voimassa yhdessä mainitulla tavalla täytettyjen ja leimattujen todistuksien kanssa. Puutteellisesti täytetty todistus on kelpaamaton. Todistukset on matkan päättyessä matkalipun kera luovutettava konduktöörille.

OLYMPIAHIIHTÄJIEMME . . . jatkoa sivulta 92.

vaunuosasto Suomen ja Ruotsin joukkueille kullekin. Vaunut ovat hieman kapeammat ja matalammat kuin Suomessa, katot kuin harpilla pyöristetyt, virtaviivaisuutta muistuttavat. Raideleveyskin on hieman kapeampi, muuten sama kuin kaikkialla Euroopassa, paitsi Suomessa ja Venäjällä. Ikkunat ovat kuin leikiten avattavat ja suljettavat, vieläpä avattavat niin ikkunalautaan asti, että on helppo kantaa suuretkin matkalaukut sisään ja ulos. Junamme oli tällä kertaa höyryveturin vetämä. Nielsenin rouva ojensi pussillisen omenoita ikkunan yli allepainetulle, kehoittaen jakelemaan niitä pojille matkalla. Junamme höyrysi täydeltä terältä paistavan auringon hyväilemän Kööpenhaminan rautatieasemalta klo 10,45 meidän matkustajien ja saattajien heiluttaessa jäähyväisiksi toisillemme. Allepainettu on tutustunut Tanskaan ennen 2 kertaa tallustamalla vain Kööpenhaminan sokkelomaisen miljoonakaupungin rajojen sisäpuolella. Senvuoksi oltiin uteliaampia tarkastelemaan tanskalaista maaseutua ikkunasta. Maa oli tasaista, peltoja ja niittyjä silmänkantamiin. Varsinaista metsää ei nimeksikään näkynyt. Mielenkiintoa herätti omena- ja muu hedelmäpuiden paljous, jotka kasvavat vieri vieressä niityllä ja pelloilla. Siellä täällä näkyi lammaslaumoja laitumilla.

Jatkuu.

Urheilua

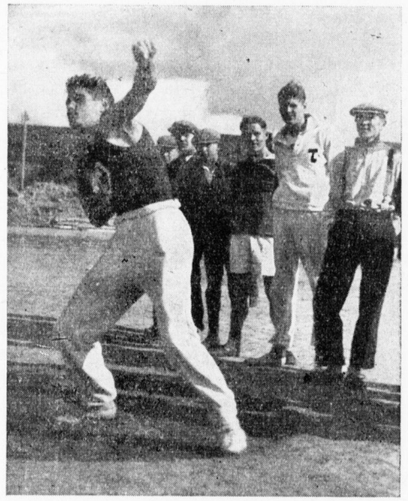

VAALA KAURELA SAANUT MESTARUUSLUOKAN MERKIN

Ensimmäisenä Suomen kuuroista sai viime huhtikuussa Suomen Urheiluliiton mestaruusluokan merkin *Valentin Kaurela* Tampereelta.

Viime vuonna myönsi SUL luokittelu- ja urheilumerkkijärjestelmän lisäksi ikähyvitykset. Kun V. Kaurela 40-vuotiaana saavutti viime kesänä Tukholmassa kuulassa 13.17, mikä oikeutti hänet kuulumaan B- ja II. luokkaan ja ikähyvityksen perusteella mestariluokkaan, järjesti hänen seuransa »Tampereen Urheilijat 1938» hänelle mestariluokan merkin.

Saamme nähdä hänet ensi kesänä kantavan takkinsa rintamuksessa kaunista mestariluokan merkkiä ja verryttelypuvussa kentällä B-kirjainta. Kunnia hänelle ja kehoitteeksi muille.

K. M.

KUL:n 11. LIITTOKOKOUS

pidettiin HKY:n huoneistossa 9/4 -49 ollen edustettuna 16 seuraa. Liittokokouksen puheenjohtajaksi valittiin E. Mattila Kotkasta, joka puolestaan kutsui K. Mäkelän Tampereelta kokouksen sihteeriksi.

KUL:n puheenjohtajaksi valittiin 2-vuotiskaudeksi uudelleen yksimielisesti U. Lehtimäki. Liittohallitukseen tulivat valituiksi M. Katainen (varapuheenj.), J. Luomajoki (siht.), B. Ahlbäck (rahastonh.), kaikki uudelleen ja C.-E. Martolan sijaan E. Mattila. Varajäseniksi tulivat C.-E. Martola ja K. Mäkelä.

Vuosijäsenmaksu päätettiin koroittaa 10 markaksi, jotavastoin vakituisjäsenmaksu jätettiin ennalleen.

Tilintarkastajiksi valittiin B. Mouton ja monivuotisen tilintarkastajan V. Salovaaran kieltäydyttyä sairautensa takia Rurik Pitkänen ja heidän varamiehikseen T. Rikström ja A. Jokelainen.

Huvitoimikuntaan valittiin B. Ahlbäck, B. Mouton ja Hj. Sandblom.

Edustajien E. Helmisen, T. Taimiston ja M. Hellören muutos- ja lisäysehdotuksia KUL:n sääntöihin ei voitu ottaa käsiteltäväksi suoraa päätä esitettyinä, koska nykyisten sääntöjen mukaan sellaiset ehdotukset on lähetettävä kirjallisesti KUL:n liittohallitukselle ennen liittokokousta.

6-tuntinen neuvonpito

tuli 10/4 pidetystä KUL:n liittoneuvoston kokouksesta, jonka päätöksistä mainittakoon seuraavat pääkohdat:

Kööpenhaminan VI kuurojen maailmankisoihin osallistuvan Suomen joukkueen johtajaksi valittiin KUL:n varapuheenj. M. Katainen. Samanaikaisesti niiden kanssa pidettävään CISS:n kongressiin edustajiksi valittiin KUL:n puheenj. U. Lehtimäki ja siht. J. Luomajoki. He saivat evästyksekseen 15 ja 30 km hiihtojen, mäenlaskun ja naisten 5 km hiihdon ehdottamisen kuurojen talvimaailmankisojen ohjelmaan.

Ratkaisemattoman »kultamitaliasian» suhteen liittohallitus lausui käsityksenään, että SVUL:lla ja TUL:lla ei ole tehtävänään jakaa kultamitaleja vuoden parhaille urheilijoilleen, vaan sanomalehtiyhtiöillä ja suurliikkeillä lahjoituksena. KUL ei katso voivansa ottaa sellaista kallista kunniamerkkiä kustannettavakseen. Tämän ajatuksen luoja T. Taimisto, joka ei antanut perään, ehdotti »kultamitalirahaston» kartuttamista yksityistä tietä ja ilmoitti lahjoittavansa 100 markkaa sen pohjaksi. Tämä ehdotus hyväksyttiin.

Ilmoitus, että painijamestarimme M. Skytt on testamentannut KUL:lle palkintokokoelmansa, otettiin vastaan kiitollisuudella.

K. Mäkelän ehdotuksesta päätettiin kiinnittää kokeeksi V. Kaurela KUL:n kiertäväksi valmentajaksi vuodeksi 1950.

E. Karilaan ehdotuksen johdosta KUL:n ensivuotista 30-vuotisjuhlaa koskevat kysymykset jätettiin liittohallitukselle edelleen käsiteltäväksi.

Maastojuoksumestaruuskilpailujen järjestämisoikeus v:delle 1950 myönnettiin Kuopion Kuuromykkä-Urheilijoille.

Hra Savolaisen ehdotus, että 10.000 m juoksu otettaisiin KUL:n mestaruusohjelmaan, ei saanut kannatusta.

Yleisurheilumestaruuskilpailujen järjestämisoikeus v:delle 1950 myönnettiin Turun Valppaalle.

Hiihtomestaruuskilpailujen järjestämisoikeus v:delle 1950 annettiin Vaasan Wellakselle.

Myönnettiin Vaasan Wellakselle ja Helsingin Herolle lupa kansainvälisten kilpailujen järjestämiseen (edell. 1951) ja (jälk. 1950).

M. Hellören ehdotuksesta päätettiin hyväksyä jalkapalloilu KUL:n ohjelmaan ja ilmoittaa Suomi VI maailmankisojen jalkapallo-otteluihin.

Tehtyjen ehdotusten johdosta päätettiin KUL:n nimissä anoa 50 % alennusta rautateillä *kilpailuihin osallistuville* kuuroille.

KANSAINVÄLISET URHEILUKILPAILUT

n.s. jälkikisat järjestetään Malmössä 17 p:nä elok. 1949. Näihin kisoihin on ilmoittautunut Suomi, Tanska, Ranska, Hollanti ja Ruotsi. Seuraavana päivänä 18/8 pidetään jalkapallo-ottelut.

TAMPERE KUTSUU!

Kesäk. 25—26 p:nä pidetään Tampereella **katsastuskilpailut** yleisurheilussa ja jalkapallossa Kööpenhaminan kuurojen maailmankisoja varten sekä **neljän kaupungin seuraottelu.**

Näihin kaksipäiväisiin kilpailuihin ottavat osaa meidän parhaimmat kykymme. Seuraottelussa nähdään Vaasan, Turun, Porin ja Tampereen parhaat urheilijat.

Katsastuskilpailujen 10.000 m juoksussa on mukana Kuopion V. Pelli, pitkien matkojen kykymme Turun T. Vallenius, P. Palmu j.n.e. Vallenius yrittää rikkoa P. Niinikankaan ennätyksen. Wellaksen Veikko Koskinen saa aidoissa vastaansa K. Irrin, T. Tarvosen y.m. Kolmiloikassa hyppää E. Viitala muiden parhaiden seurassa.

Jalkapallossa on edustavaa joukkoa myöskin. Martin Hellören komennossa saapuvat Pietarsaaren liepeiltä sekä ympäri Suomen kuurot pallotaiturit yrittämään parastaan Tampereella Tammelan pallokentällä kuka saa laivalipusta kiinni Tanskan matkaa varten.

Mukana ovat siis urheilumme ja palloilumme parhaimmat kyvyt. Katseltavaksi tarjotaan vain hyviä kilpailuja, joissa kilpailijat tulevat yrittämään parastaan, sillä onhan tuloksena pääsy kuurojen maailmankisoihin Kööpenhaminaan.

Tampereen Kuurojen Urheilijain **iltama** hauskoine ja hyvine ohjelmineen lauantaina 25. 6. klo 19 K.m. yhdistyksessä Kyttälänkatu 8. Samassa paikassa sunnuntaina repäisevät päättäjäiset alkaen klo 17.

Huom! 50 % rautatiealennus matkalipuissa on saatu. Huvimatkailijat, jotka tulevat kilpailuja seuraamaan, voivat saapua Tampereelle jo juhannusaattona viettääkseen tamperelaisten kanssa yhteisen juhannuksen kesähuvilallamme Teiskossa. — Tervetuloa.

»HERON» JUHANNUSJUHLAT ONNI LEHTOSELLA HERRALASSA

Ohjelma: 23. 6. klo 20: Tervehdyspuhe, laulua ja kansantanhua. Neekerin ja intiaanin tansseja ja juhannuskokko ilotulituksineen. Pääsy 50 mk.

24. 6. Estekävelyä, ilmakivääriampumakilpailu, polkupyöräajosokkelointi ja perunakilpailu. Sekaviesti ja pussillahyppy. Telttanäyttelykilpailu. Illanvietto näytelmineen. Pääsy 50 mk.

25. 6. 75 km kilpapyörä- ja 35 km tavallisten polkupyörien ajokilpailuja sekä noin 16 km tavall. polkupyöräajokilpailu naisille. — Hengenpelastusnäytös uinnissa j.n.e. Päättäjäisjuhla palkintojenjakoineen, lopuksi leikkiä, tanssia y.m. Pääsy 100 mk.

Ohjelmanmuutos oikeutetaan. Ruoka-, kahvi- ja virvoketarjoilua. Filtit mukaan. 50 % rautatiealennus on saatu. Tervetuloa Herralaan!

PORIN KUUROT URHEILIJAT HEINÄK. 2—3 p:nä

järjestävät, kuten viime numerossa mainittiin, Porissa **valintakilpailut** uinnissa ja pyöräilyssä maailmankisoja varten sekä lisäksi **kansalliset pyöräkilpailut.**

Kilpailuohjelma: Lauantaina 2. 7. klo 16 Porin Uimalassa. **Naisille:** 100 m vapaauinti ja 200 m rintauinti. **Miehille:** 100 m vapaauinti, 100 m selkäuinti, 200 m rintauinti ja 400 m vapaauinti.

Sunnuntaina 3. 7. klo 9: Yht'aikainen valinta- ja kansallinen pyöräilykilpailu 100 km maantieajossa,

reitti Pori—Ruosniemi—Kullaa—Lavia ja paluu samaa tietä. Lähtö ja maali Puuvillatehtaan edustalla. Ruokailuasema on Kullaalla 25 km:n kohdalla, takaisintultaessa samassa paikassa.

Kansallisissa pyöräilykilpailuissa jaetaan I—III palkinnot. Kilpailujen jälkeen kutsutaan kilpailuun osallistuneet uimarit ja pyöräilijät juhlapäivälliselle Porin K.m.yhdistyksen talolle. Seura järjestää lauantaina 2. 7. klo 19 ohjelmallisen illanvieton samassa paikassa.

50 %:n alennus rautatiellä on myönnetty vain KUL:n vakinais- tai vuosijäsenille. Jäsenkortit mukaanotettava.

Huom! Ne huvimatkailijat, jotka haluavat yöpyä Porissa, ilmoittakoot tästä heti allekirjoittaneelle. Urheiluterveisin

Bruno Rautalammi, Pori, Työmiehenkatu 9 B 5.

KUL:n YLEISURHEILUMESTARUUSKILPAILUT KOTKASSA 9—10. 7.

Kaikkien, niinhyvin urheilijain kuin huvimatkailijain, jotka Kotkaan saapuvat, on ilmoittauduttava heti suoraan Keskuskansakoululle, jossa sijaitsee kilpailujen toimisto. Siis asemalle saavuttua ei kysellä mitään muuta kuin: missä on Kotkan Keskuskansakoulu. Siellä kaikki selviää.

Kaikki tuomari- ym. tehtäviin lupautuneet pyydetään viimeistään 2 viikkoa ennen ilmoittamaan saapumisestaan majoitus- ym. järjestelyjen vuoksi.

Huvimatkailijat ilmoittautukoot viimeistään 1 viikkoa ennen. Myöhemmin ilmoittautuneilta täytyy periä pieni lisämaksu. Yhteismajoitukseen osallistuvat tuokoot mukanaan tyynyt, lakanat ja viltit. Majoitusmaksu on halpa.

Kaikki ilmoittautumiset ym. kyselyt osoitetaan herra Emil Mattilalle, Kotka, Ajurikatu 4.

Kaikille kilpailijoille ja toimihenkilöille varaamme vapaan asunnon kahdeksi vuorokaudeksi.

50 % alennus rautatiellä on saatu. Alennustodistukset leimataan vain ensiksi näytettyä jäsenkirjaa tai muuta pätevää todistetta ja matkalippua vastaan.

»Tähden» 30 v. juhlassa 9 p:nä ja kilpailujen päättäjäisjuhlassa 10 p:nä heinäk. on ohjelmassa mm. KUL:n puheenj. U. Lehtimäen juhlapuhe, useita runon lausuntoja, loistovoimistelua Kotkan »Innon» miesvoimistelijoilta, naisten rytmi- ja voimisteluesityksiä Tiutisen »Pyrinnön» ja Kotkan »Reippaan» naisilta. Näytelmäkappaleen esittävät lahtelaiset kuurot ja ilveilyä helsinkiläiset. Kaikki mukaan seuraamaan urheilijaimme uljaita suorituksia ja toteamaan ketkä pääsevät Kööpenhaminan maailmankisoihin.

KUL:n RATA- JA KENTTÄURHEILUMESTARUUSKILPAILUT pidetään Kotkassa ensi heinäk. 9—10 p:nä Urheilupuistossa.

Kaikille urheilijoille pyydän ystävällisesti huomauttaa, että he harjoittelisivat hyvin siihen mennessä, sillä on syytä paljon parantaa tuloksia, jos mieli osallistua MM. kilpailuihin Tanskassa. Varma on, että hyvien tulosten perusteella voidaan antaa matkaliput ja heikosti suoriutuneet jätetään kotiin. Siis harjoitelkaa hyvän ohjauksen perusteella, ei umpimähkään ja vähentäkää moniotteluja. Hyvä ei ole rasittaa itseänsä monella lajilla. Eivätkä kaikki ole niin kestäviä. Suurissa ja ankarissa kilpailuissa väsyy helposti, jos joutuu ottelemaan monessa lajissa. Otelkaa siis rajoitetusti ainoastaan niissä lajeissa, joissa teillä on parhaat edellytykset ja voimanne varmasti riittävät.

Kaikille Kotkaan tuleville koetetaan järjestää parhaalla tavalla. Huvimatkailijoille tulee Kotkassa käynti varmasti mieluisaksi. Kaupunki ympäristöineen tarjoaa paljon nähtävää. Ohjelmat niinhyvin kentällä kuin juhlatilaisuuksissa suoritetaan joustavasti. Ja tarjoilu koetetaan järjestää mahdollisimman kohtuulliseksi.

E. M.

MATKALIPPUALENNUKSET URHEILIJOILLEMME

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on myöntänyt allamainittuihin **kilpailuihin osallistuville** kuuromykille 50 %:n alennuksen yksinkertaisten lippujen, myös pikajunalippujen hinnoista kulloinkin kysymykseen tulevalle asemalle ja takaisin lähtöasemalle. Nämä tilaisuudet ovat:

5—6. 6. 49 maastojuoksumestaruuskilpailut Jyväskylässä,

24—25. 6. 49 valintakilpailut Tampereella VI. kuuromykkien maailmankisoja varten,

24—25. 6. 49 kansalliset uinti- ja pyöräilykilpailut Herralassa.

2—3. 7. 49 valintapyöräily- ja uintikilpailut Porissa maailmankisoja varten,

9—10. 7. 49 yleisurheilumestaruuskilpailut Kotkassa,

Alennus on voimassa 2 päivää ennen ja 2 päivää jälkeen kunkin tilaisuuden. Osanottajalle myydään lähtöasemalla 1 yksinkertainen matkalippu. Tämä lippu, jota menomatkalla ei saa antaa pois, leimataan lähtöasemalla aseman nimileimalla. Matkalipun ohella lähtöasema antaa jokaiselle matkustajalle todistuskaavakkeen B n:o 118 B, johon on leimattu aseman nimi- ja päiväleima. Nämä todistukset tulee kilpailujen järjestäjäin täyttää ja varustaa ne liittomme leimalla. Paluumatkaa varten ovat ostetut matkaliput voimassa yhdessä mainitulla tavalla täytettyjen ja leimattujen todistuksien kanssa. Todistukset on matkan päättyessä matkalippujen kera luovutettava konduktöörille.

PORIN Kuuroja Urheilijoita kutsutaan **valintakilpailuun** 4:n seuran kaupunkiottelua varten kesäk. 19 p:nä klo 14.30 Herralahden urheilukentälle. Samassa yhteydessä kilpaillaan Porin Penkkiurheilijain kerhon lahjoittamasta hopeatuopista, jonka puolustajana on Veikko Sundell. Tulosten perusteella lähetetään kilpailijoita Tampereelle kesäkuun 24—25 p:nä.

Pokaalitoimikunta.

OULUN Kuurot Urheilijat järjestää **jäsentenväliset** yleisurheilukilpailut miehille ja naisille kesäk. 23 p:nä klo 13. Samalla karsinnoissa valitaan parhaat yleisurheilumestaruuskilpailuihin Kotkaan. Kilpailupaikasta ilmoitetaan paikan päällä.

Samalla järjestetään tavanmukaiset illanvietot kesäk. 23—25 p:nä klo 20 Kuurojenkoululla tai muussa paikassa, mistä ilmoitetaan myöhemmin. Hyvää ohjelmaa!

KUOPION Kuuromykkä-Urheilijat järjestävät Jyväskylän ja Kuopion välisen **seuraottelukilpailun** heinäkuun 2 p:nä klo 13—15 Väinölänniemen urheilukentällä. Samana ja seuraavana iltana on kuurojenkoululla railakkaat illanvietot ja välillä mahdollisesti retkeily Puijolle.

Ville.

KYMINLAAKSON »Tähden» vuosikokouksessa 9. 1. valittiin puheenjohtajaksi Emil Mattila ja johtokuntaan Lotta Hyöky, Helga Ripattila, Väinö Mattila, (varap.j.), Raf. Karhulahti (jäsenkirjuri) ja Eero Kossila (sihteeri). Rahastonhoitajaksi Emil Mattila. Jäsenmaksut pysyvät entisellään.

KUOPION K.-U:n jäsentenväliset murtomaajuoksukilpailut pidettiin toukok. 14 p:nä Rajalan maastossa. Väinö Pelli voitti toisen kerran Tmi J. R. Vartiaisen lahjoittaman kiertopalkinnon vaarallisen kilpailijansa E. Parviaisen jäätyä jalkavenähdyksen takia pois kilpailusta. Tulokset: 1. V. Pelli 24.29, 2. K. Holopainen 27.05, 3. T. Heikkinen 28.33 ja 4. T. Oksman 30.07. Samana ja seuraavana iltana oli illanviettoja Kuurojenkoululla. Ohjelmien vetonumerona oli mm. A. V. Hartikaisen esitelmä »eri luontoisten ihmisten suhtautumistavoista», aiheena: suutun — en suutu — suutun.

Ville.

VASTAUS NIMIMERKILLE »A. P.». Kuuromykkäin Lehden vv. n:ossa 5 vastineeni hra M. Hellörelle luulisin tyhjentävänä riittäneen jalkapalloilukärpäsen puremalle nimimerkki »A. P:lle», jos hän olisi sattunut lukemaan sen tarkoin. En voi muuta kuin todeta, että »A. P.» ei KUL:n jalkapalloiluharastuksen nykyisestä asemasta ole edes perillä, ehkä siitä syystä, että hän ei ollut yhtään mukana kuurojen julkisessa urheilujärjestötoiminnassa. KUL:n liittoneuvoston valtaan kuuluu päättää, mitkä urheilulajit tulevat olemaan edustettuina, mikäli niiden voimasuhteet edellyttävät siihen.

Jussi Luomajoki

OLYMPIAHIIHTÄJIEMME MUKANA ALPPIMAAHAN

Jatkoa

Viimeisen taipaleen kotoisella maaperällä, jopa »maailman pisimmän tunnelin» so. Porkkalan läpi onnellisesti kiikutettuaan hiihtoporukkamme pikajunamme vieri Turun satamaan. Meidän jonottaessamme valuuttakontrollia Turun tullipaviljongissa tullimiehet penkoessaan vartavasten avattuja kapsäkkejämme silmäilivät pahaenteisin ilmein hirmuisia sianliha-, voi-, leipäkasoja, mutta vierellä valvomassa ollut KUL:n pää Urho Lehtimäki puuttui selittäen sellaisen sapuskapaljouden olevan tarpeen hiihtäjillemme pitkäaikaisella kilpailumatkalla nälkäisessä Itävallassa. Sitten tullimiehet merkitsivät liidulla laukkumme hyväksymisen merkiksi. Kun KUL:n puheenjohtaja oli pitänyt lyhyen, isällisen, entisen kilpahiihtäjän elävöittämän jäähyväispuheen pojillemme, me puhdistimme suomalaisen maaperän tomut jaloistamme ainakin kolmeksi viikoksi kavutessamme »Vellamo»-laivaan. Laivan irtautuessa laiturista klo 19 heilutimme lakkejamme jäähyväisiksi köyden takana kokoontuneille turkulaisille kuuroille saattajille. Laiva lipui pimeyteen vilkkuloistojen välähtäessä. Sitten laskeuduttiin laivan uumeniin, jossa makuuhytti siisteine vuoteineen odotti meitä. Kotvasen kuluttua kaikuva laivan gong kutsui matkustajia illallisille II lk:n ruokasaliin. Me ahmimme voileipäpöydän jos jonkinlaisia herkullisia antimia kylliksemme. Poikien kasvoilla loisti ulkomaisen matkan viehätys. Eipä ihme, Lehtola, Hantunen ja Leikas eivät koskaan ennen pistäytyneet kotimaansa rajojen ulkopuolelle, eikä Ikola ollutkaan ensikertalainen, kun hänhän kävi Tukholmassa asti Heron käsipallokiertueella parisen vuotta sitten. Taasen allepainettu oli kukaties monennella ulkomaisella reissulla. Sitten paneuduttiin yöpuulle laivan koneiston hiljaiseen naksahdukseen. Aamuyöllä kuului jymyä yläpuolelta. Unenpöpperössä allepainettu tokaisi heränneille Paavolle ja Paulille, että ylhäällä nostokurjet työskentelivät kai Maarianhaminan kaupungin satamassa. Silloin he pukivat kiireenvilkkaa ja kiipesivät ylös näet sen varalta, että he voivat kerskata kotoisille tuttavilleen näkevänsä Ahvenanmaan saarivaltakunnan pääkaupungin. Kotvasen kuluttua laiva keikkui kovasti, ja siis on avomerelle tultu Turun ja Ahvenanmaan saariston lomista.

Tammikuun 19 päivä koitti leutona, harmaana kuin konsanaan syyspuolella. Oltiin Ruotsin vesillä ja molemmilla puolin maata, jossa ei näkynyt häiventäkään lunta. Nautittuamme herkullisen kahviaamiaisen laivan ruokasalissa nojaten kaidepuuhun katselimme ohi kiitävää maata ja kaukaa siinsivät Tukholman kaupungin ääriviivat. Tuolla vilahti ohi suuri, punatiilinen tornirakennus, joka tunnetaan Manillan kuurojen kouluksi. Laiva lipui hiljalleen laiturille klo 10 ja matkustajia alkoi virrata siltaa alas Ruotsin maaperälle. Kun matkakapineemme on kuitattu silmämääräisellä tarkastuksella tullikamarissa, tapasimme vastaamme tulleen hra Christer Leljevahlin, SDI:n rahastonhoitajan. Sitten käveltiin painavine kantamuksineen poikiamme oudoksuttavan vasemmalta kulkevan katuliikenteisen vilinän läpi rautatieasemalle, jonne jätettiin matkakapineemme säilöön. Sitten kävimme liikepankissa vaihtamassa Suomen Pankin shekit Ruotsin kruunuiksi ja lisäksi pulitimme kukin kymmenkunnan suurta, taiteellisesti mautonta 1000-markkastamme vaihdoksi sirompiin kruunun seteleihin. Siten saadulla valuuttamäärällä tultiin jotenkuten toimeen kolmeviikkoisella matkalla, vaikkakin SDI:n sihteeri Osvald Dahlgren luuli sen riittämättömäksi Kuten totesimmekin myöhemmin sekä Itävallassa että Sveitsissä elinkustannukset eivät olleet niin kalliita kuin kotosalla luultiin, vaan päinvastoin ne osoittautuivat paljon mukiinmenevämmiksi kuin Suomessa. Sitten kiertelimme liikkeissä etsimässä sinisiä hiihtokilpapuseroita ja housuja joukkueemme yhdenmukaisiksi olympiapuvuiksi. Toisissa oli myytävissä vain valkoisia vaatekertoja n.s. ruotsalaisten kansallishiihtokilpailupukuja ja toisissa ainoastaan sinisiä puseroita, josta syystä oli ostettava siniset puserot ja valkoiset polvihousut ja niiden »täytteeksi» siniset suippolakit. Aikaa kulutettiin liikkeissä käyntiin ja näyteikkunoiden ihastelemiseen. Kukkuroillaan olevat moninaiset toiset toisiaan hyvälaatuisemmat tavarat olivat houkutella silloin tällöin poikiamme kiusaukseen kuluttaa niin suurta valuuttavarastoansa vähiin. Lopulta käväistään Tukholman kuurojenyhdistyksellä kotvasen aikaa. Siellä tehtiin tuttavuutta siksi kunnes oli aika mennä rautatieasemalle. Me miehitimme III lk:n vaunuosaston, kun taasen ruotsalaiset asettuivat III lk:n makuuvaunuun, jonka paikat oli tilattava kuukautta aikaisemmin. Sitä emme voineet tehdä, sillä täytyi ensin odottaa valuuttakysymyksemme ratkaisua, joka tapahtui vasta

toista viikkoa ennen matkaanlähtöä. Mutta se ei sitteenkään ollut tarpeellista, sillä III lk:n vaunun penkit olivat niin pehmustetut ja matkustajat olivat niin harvassa, että voitiin maata pitkällään penkillä jotenkuten mukavasti. Vaunuosastoomme astui ystävällinen, varakas tukholmalainen kuuro herra Bussler tuoden isohkon pussillisen mehukkaita appelsiineja lahjaksi joukkueellemme, joka kiitti häntä kädestä. Hän lahjoitti saman pussillisen niitä myös Ruotsin joukkueelle, joka käsitti 8 henkeä: hiihtäjät S. Bäckman, H. Sillren (ent. Linder), O. Lindeman, T. Hallgren, pujottelijat veljekset Boström, joukkueen johtaja C. Leljevahl ja hänen rouvansa. Tukholman—Malmön linjan sähköpikajunamme läksi Tukholman rautatieasemalta klo 21,30 ruotsalaisten saattajien heiluttaessa jäähyväisiksi. Poikamme ihastelivat, miten tasaisesti sähköjuna kulki, ja miten se ei rytki pysähtyessään ja lähtiessään niinkuin on tapana Suomessa. Vaunut olivat noettomat niin ulkoa kuin sisältä, ja sisustus hohti puhtaalle kaikkialla, sillä vaunuja veti sähkökäyttöinen veturi eikä kivihiilellä lämmitetty höyryveturi, josta tunkeutuu kivihiilensavua vaunuihin. Höyryveturi on pantu museoon Ruotsissa, jonka rautatieverkosto on sähköistetty sataprosenttisesti. Sitten pantiin maata niin ajoissa, ettei meitä tarvitsisi väsyttää seuraavana päivänä, sillä junamme saapui Malmöön aamuvarhaalla.

Tammikuun 20 päivänä oli vielä pilkkosen pimeä, kun junamme porhalsi Malmön ratapihalle. Lähdimme kimssuinemme melkein juoksujalkaa rautateitten linjaautoon, joka vai matkustajat kolmen minuutin matkan päässä olevalle junalautta-laiturille. Sitten kun läpäistiin passi- ja tullitarkastus paviljongissa, kapusimme monen tuhannen kantoiseen junalauttaan. Se otti sisäänsä rautatievaunut mm. makuuvaunun, jonka ikkunoista ruotsalaiset toverimme heiluttivat käsiään meille. Junalautassa on ruokasalit ja tupakkasalongit, ja kävelykansia pitkin on rivittäin pöytiä ja tuoleja, jotka ovat hyvin kansoitetut kesälämpöisinä aikoina. Päivä valkeni jo, kun junalautta lähti satamasta. Talven tuntua ei ollenkaan ollut junalautan kulkiessa Juutinrauman yli. Ylhäällä leijailivat lokit seuraten itsepäisesti lauttaamme ja tiputtivat valkoisia, täplämäisiä ulostuksiaan sinne tänne lautan kannelle ja varomattoman matkustajankin vaatteiden päälle. Pian häämöittivät Kööpenhaminan miljoonakaupungin ääriviivat. Aika kului vielä ennenkuin junalauttamme törmäsi vasten laituria. Tuossa tuokiossa olimme Tanskan maaperällä, ja tapasimme ystävämme J. P. Nielsenin, Tanskan kuurojen urheiluliiton puheenjohtajan ja VI maailmankisojen johtavan sielun, iankaiken rakas sikaari suussaan. Hän toivotti meidät tervetulleiksi ja katseli ihmeissään poikiemme kantamia suuren suuria selkäreppuja ikäänkuin varustautuneina sotarintamalle. Poikamme ihmettelystä Nielsen sanoi tämän talven olevan poikkeuksellisen lämpimän moneen vuoteen osoittaessaan ohutta sadetakkiaan, joka oli hänen yllänsä. Hän opasti meidät satamassa olevaan paikallissähköjunaan, joka kulki kaupungin alitse päärautatieasemalle. Matkalla sinne riitti pakinoimista Nielsenin kanssa. Saavuttuamme asemalle kirjoittelimme lentopostia kotiin. Siellä tapasimme myös Nielsenin iloisen rouvan ja muutamia tanskalaisia kuuroja, ja ruotsalaiset seuralaisemme ilmestyivät makuuvaunustaan. Aikailtiin kotvasen ennenkuin asteltiin Skandinavia-Sveitsi-linjan pikajunaan, jossa oli varattu II lk:n

(Jatk. sivulla 88)

Merkkipäiviä

Rouva *Saima Hällberg,* Helsinki, 50 v. heinäkuun 2 p:nä.

Leskirouva *Ida Rehn* o.s. Vallius, Jyväskylä, 60 v. heinäkuun 6 p:nä.

Sahuri *Salomo Kaavi,* Turku, 50 v. heinäkuun 8 p:nä.

Talonomistaja *August Numminen,* Hattula, 70 v. heinäkuun 18 p:nä.

Maanviljelijä *Anselm Vallin,* Pihlava, täytti 60 v. huhtik. 20 p:nä. Hän meni toiseen avioliittoon nti Elli Selinin kanssa, yhdessä rakensivat oman kauniin kodin vaimon perintötilalle. Heidän kotinsa on aina avoinna kaupungista tuleville kohtalotovereilleen ja muille ystäville. He ovat toimeliaita, kotinsa on puhdas ja kaunis, siellä vallitsee rauha ja rakkaus, vieraanvaraisuus js ystävällisyys. Anselm Vallin on uskollinen työmies, hän on monet vuodet pysynyt samassa työssä. Myöskin on Kuurom. yhdistyksen jäsenenä ollut sen perustamisesta asti.

Huhtik. 24 p:nä Vallinin pariskunta oli kutsunut ystäviä kauniiseen kotiinsa viettämään isännän merkkipäivää. Isäntä ja emäntä ottivat ystävällisesti vieraat vastaan ja johdattivat valmiiksi katetun kahvipöydän ääreen. Isäntäväen pyynnöstä väliajalla hiljennyttiin Jumalan sanan ääreen. Rattoisan keskustelun vallitessa päivä kului nopeasti. Maukkaan ja runsaan päivällisen nautittuaan pitivät nti Ina Norjajoki ja hra Artturi Eliasson puheita päivän sankarille, kiittäen monivuotisesta ystävyydestä, hyvästä toveruudesta ja kaikesta kestityksestä, toivottaen isännälle rauhaisan ja siunatun elämän ehtoon.

a—

Heta Anttila täytti Ilmajoen Koskenkorvalla 70 vuotta 31 p:nä lokakuuta 1948. Hän on käynyt Kurikan kuurojenkoulua.

Kokouksia

KOKKOLAN Kuurojenyhdistyksen *20-vuotisjuhla* pidetään kesäkuun 5—6 p:nä Ruotsalaisessa yhteiskoulussa. 25 % alennus saatu.

Ilmoitukset majoitusta varten on lähetettävä ennen toukokuun 28 päivää os. Rouva E. Ruonaniemi, Kokkola, Läntinen kirkkokatu 45.

Kokkolan Kuuroilla Urheilijoilla on *huvimatka* heinäkuun 3 p:nä Ruotsaloon T. Harjun kotiin. Postiautot lähtevät klo 9 ja 11.

KUOPION K.Y:n *juhannusjuhlat* ja *esitelmäpäivät* järjestetään kesäk. 23—25 p:nä Iisvedellä. Torstaina kesäk. 23 p:nä klo 15 kokoonnutaan Suonenjoelle, josta lähdetään autolla Rautalammelle, pysähtyen siellä katsomaan Rautalammen kotiseutumuseota. Sieltä jatketaan matkaa Vaajasalmelle Vilho Hirvosen kotiin. Perillä on juhannuskokko, piirileikkiä ym. Seuraavan päivän ohjelmassa on aamupäivällä retkeilyjä, iltapäivällä esitelmäjuhlat. Esitelmöitsijöiksi tulee toimittaja Rurik Pitkänen ja oman paikkakunnan puhujat. Osanottomaksu 100 mk. Viltti, tyyny ja lakana mukaan. 25 %:n matkalippualennus on saatu. Tervetuloa!

LAPPEENRANNAN Kuurojenyhdistys viettää *kesäjuhlaansa* Lauritsalassa Lauritsalan sahan ruokalassa kesäk. 25—26 p:nä, alkaen lauantaina klo 18. Ohjelmassa on esitelmiä, näytelmiä, taikatemppuja ym. Rouva Katri Pitkänen, tait. Lauri Vainola ja muutkin tulevat puhujiksi. Yhdistys huolehtii majoituksesta. Tervetuloa rajanpintaan. 25 % alennus saatu.

KOTKAN Kuuromykkäinyhdistys järjestää *juhannusretken* juhannusaattona kesäkuun 23 p:nä Virolahden Klamilaan maanviljelijä Vilho Malmin luo. Perillä poltetaan kokkoa ja on muutakin hauskaa.

SUOLAHDESSA Tallisaaren majalla kesäkuun 18—19 p:nä järjestää Äänekosken Kuurojenyhdistys *kesäjuhlat* ja *esitelmäpäivät.* Paikka on aseman lähellä ja on siellä myös Suolahden uimalaitos. Ylikuljetus järjestetään aseman rannasta. Majoitus on järjestetty juhlapaikalle ja on sitä haluavien hyvä ottaa mukaan tyyny ja viltti. Hyvä ravintola. Puhujiksi saapuvat toimittaja ja rouva Pitkänen. 25 %:n matkalippualennus on saatu rautateillä. Tervetuloa!

KAJAANISSA järjestää Kainuun Kuurojenyhdistys *5-vuotisjuhlan* ja *esitelmäpäivät* heinäkuun 2—3 p:nä Yhteislyseolla. Illanvietto alkaa lauantaina klo 18. Sunnuntaina heinäk. 3 p:nä koetetaan järjestää autoretki Paltaniemelle, jossa tutustutaan yli 200 vuotta vanhaan kuvakirkkoon, »keisarintalliin» ym. Iltajuhla alkaa klo 18 Yhteislyseolla. Puhujiksi toivotaan saatavan toimittaja ja rouva Pitkänen Helsingistä. Matkalippualennus 25 % on saatu.

Majoitusta haluavien pyydetään ilmoittamaan tulostaan Ahti Pääkköselle, os. Kajaani, Uusikylä, 2 viikkoa ennen juhlaa.

SEINÄJOEN Kuurojenyhdistyksen *esitelmäpäivät* ja *20-vuotisjuhla* on Seinäjoen lyseolla heinäkuun 9—10 p:nä. 20-vuotisjuhla alkaa lauantaina 9 p:nä klo 19. Sunnuntaina 10 p:nä aloitetaan esitelmäpäivät hartaushetkellä klo 11, jonka pitää rva Katri Pitkänen. Esitelmöitsijöiksi toivotaan saatavan toimittaja ja rouva Pitkäset, C.-E. Martola sekä omat puhujat. Virallista kutsua ei lähetetä kutsuvieraille. Majoituksesta saa jokainen itse huolehtia. Matkalippualennus 25 % on saatu.

KESÄJUHLAT HERRALASSA maanvilj. Onni Lehtosen luona järjestää Lahden Kuurojenyhdistys heinäkuun 16—17 p:nä. Puhujiksi tulevat rouvat Katri Pitkänen ja Aura Ahlbäck. Tervetuloa!

JÄRVENPÄÄN SEURAKUNTAOPISTOSSA järjestetään *seurakunnalliset kurssit* kuuroille elokuun 18—21 päivinä.

Järvenpään uusi, tänä kesänä valmistuva Seurakuntaopisto avaa jo elokuussa ovensa kuurojen kesäkursseja varten. Kurssien ohjelmassa on, kuten edellisenäkin kesänä, raamattutunteja, esitelmiä, keskustelukysymyksiä, yhteiset aamu- ja iltahartaudet jne. Myöskin on nuorilla tilaisuus reippaaseen urheiluun. Joku retki koetetaan myös järjestää.

Kotimaasta

VAASAN KIRKKOPÄIVÄT pidettiin Palosaaren kirkossa viime maaliskuun 11—13 p:nä. Tilaisuuksiin oli saapunut runsaasti kuuroja kuulemaan iankaikkisen taivaanvaltakunnan julistusta. Esirukouksin muistettiin näitä hiljaisen seurakunnan kirkkopäiviä, niinpä kaikissa puheissa oli elävää henkeä, Jeesuksen Kristuksen läsnäolon siunausta, sillä missä Hänestä puhutaan uuden voimansaannin odotuksin, he tulevat saamaan sen.

Avajaiset olivat perjantaina illalla, alkajaispuheen piti kaupungin khra rovasti Aarne Halla, toivottaen seurakunnalle, Filipp. 4: 4 mukaan Iloitsemista Herrassa, kosketellen puheessaan kahden maailman ilosta, jossa ajallinen maailman ilo johtaa ikuiseen kuoloon, mutta Iloitseminen Herrassa iankaikkiseen rauhaan ja elämään. Samoin puhuivat vielä pastori H. Glader, toivottaen oikeata näkemystä Herrasta, kuten lapsi näkee isänsä aina suurena, olisi meidänkin aina pidettävä itsemme pienenä, mutta Jeesus Kristus aina Suurena!, samoin puhuivat majuri Meeri Kruhse, rva Katri Pitkänen, Edit Arimaa Raumalta, hra A. Hasselgren ja pastori Lauri Paunu.

Lauantaina kokoonnuttiin heti aamulla hartaushetken viettoon, jonka piti majuri M. Kruhse (Joh. 9),

---

Kursseille voidaan ottaa 40—50 henkeä. Kurssimaksu, johon sisältyy asunto ja ruoka, koko ajalta korkeintaan 300 mk. Pitkämatkalaisille myönnetään matka-avustuksia. 25 %:n alennus rautateillä.

Kursseille halukkaat voivat ilmoittautua pastori Heikki Hyväriselle, osoite: Oulu, Etelätarhatie 36, heti tai viimeistään 10/7 -49.

Lisätietoja kursseista ensi »Hiljainen Seurakunta» lehden numerossa.

PORIN Kuurojenyhdistyksen *25-vuotisjuhla* ja *esitelmäpäivät* ovat syyskuun 3—4 p:nä. Lähemmin heinäkuun numerossa. 25 % rautat. alennus on saatu.

HELSINGISSÄ järjestetään *kristilliset nuorten päivät* syyskuun 17—18 p:nä. Lähemmin ilmoitetaan heinäkuun numerossa. 25 % rautat. alennus on saatu.

JYVÄSKYLÄSSÄ pidetään *esitelmäpäivät* syyskuun 17—18 p:nä. 25 % rautat. alennus on saatu.

VAASAN *esitelmäpäivät* ovat lokakuun 1—2 p:nä.

LAHDESSA pidetään *esitelmäpäivät* lokakuun 8—9 p:nä.

OULUN Kuurojenyhdistyksen *esitelmäpäivät* pidetään lokakuun 15—16 p:nä.

KOTKASSA on *esitelmäpäivät* lokakuun 22—23 p:nä.

KUOPION K.Y:n *40-vuotisjuhlat* ja *esitelmäpäivät* järjestetään marraskuun 5—6 p:nä.

MIKKELIN Kuurojenyhdistys järjestää esitelmäpäivät marraskuun 19—20 p:nä Kuurojenkoululla. Ohjelmasta, puhujista ja rautatiealennuksesta ilmoitetaan lähemmin lokakuun numerossa. Pitäkää muistissa.

tämänjälkeen oli rovasti O. Myyryläisen raamattutunti (Joh. 10), jossa puhuivat myöskin A. Hasselgren ja pastori L. Paunu. Päivällä puhuivat A. Hasselgren ja majuri M. Kruhse työstään kuuromykkien keskuudessa, sekä pastori Heikki Hyvärinen raamattutunnin Joh. 13 johdosta. Kahvitauon jälkeen puhuivat Katri ja Rurik Pitkänen aiheesta »Miten saisimme kuuroja nuoria enempi kristillisiin tilaisuuksiin» tästä aiheesta käytiin laaja keskustelu, jossa puhuivat A. Hasselgren, majuri M. Kruhse, rovasti Myyryläinen ja monet kuurot.

Illalla oli pastori H. Hyvärisen puhe, jossa hän elävästi kuvasi Luomishistorian opetuksesta Oulun kuurojen koulussa sattuneen opetustunnin johdosta, kuinka Jumala oli luonut taivaan ja tuikkivat tähdet, siinä luomisessa on pitänyt olla voimaa kun avaruuteen on tähdetkin »luotu» ei se olekaan tavallista maan luomista ollut, vaan Jumalan sanan voimalla tehtyä. Herra A. Hasselgrenin tulkitsemana puhui A. Lindgren, sekä Reino Grev, Jeesus nimestä, sen voimasta ja siunauksesta, lopuksi puhui vielä pastori L. Paunu. mainiten puheessaan lyhyesti meidän sairastaessamme kääntyvän lääkärin puoleen, joka silloin kirjoittaa parantavan lääkkeen reseptin, tällaista parantavaa reseptiä henkisesti sairaille tahtoo myös Jeesuskin antaa, ja sen me löydämme Raamatusta, Pyhästä sanasta, Jeesus on meidän elämämme, se on resepti, joka antaa takeen iankaikkisesta elämästä ja parannuksesta.

Tilaisuus päättyi yhteiseen rukoushetkeen.

Sunnuntaina kokoonnuttiin aamulla hautausmaalle, jossa laskettiin yhdistyksen puolesta uskollisille jäsenille, Frans Liljeqvistin ja Edvart Forsströmin haudalle kauniit hautakivet. Janne Leivo puhui kauniita muistoja edellisen työstä k.m. hyväksi, samoin puhui A. Nordberg Forsströmin uhrautuvasta työstä, k.m. hyväksi, tilaisuus oli vaatimaton, mutta kaunis ja liikuttava, hiljaisesti poistuttiin haudoilta, monen silmäkulmasta vierähti kyynel menneiden aikojen muistoista, joita poissaolevat vainajat olivat mieliin jättäneet.

Tämän jälkeen oli yhteinen jumalanpalvelus Palosaaren kirkossa jossa saarnasi kansanedustaja pastori J. Wirtanen, tulkkeina toimivat pastori L. Paunu ja R. Grev. Liturgiassa toimi myös pastori L. Paunu.

Ruokailun jälkeen puhuivat pastori L. Paunu, Katri ja Rurik Pitkänen, A. Hasselgren ja majuri M. Kruhse, kirkkopäivien päätteeksi oli käynti Herran ehtoollisella, rippisaarnan piti rovasti O. Myyryläinen. Tämän jälkeen Janne Leivo kiitti yhdistyksen puolesta kirkkopäivien järjestäjiä.

Onnistuneitten kirkkopäivien päättäjäissanat lausui rovasti O. Myyryläinen, rohkaisten kaikkia kotiaskareisiin palaavia kuuroja, kun eron hetki on koittamassa, ja yksinäiset ajat maakuntiin palaavilla jälleen on edessä, mutta kaikkien mieliin jäi rovastin rohkaiseva vakuutus Matteus-evankeliumin viimeisen jakeen kannustamina: — — — Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.

KOKKOLAN kuurojen shakkikerholla oli pienet turnajaiset Pietarsaaren shakkikerhon kanssa. Tulokset: Alf Bjong (K) 1/2—1, Arvid Jansson (P) 1/2—0. Kurt Hanhikoski (K) 1/2—1, Holger Forsblom (P) 1/2—0. Sigurd Lidsle (K) 1—0, Ivar Nyman (P) 0—1. Runar Gripström (K) 0—1, Anton Hellöre (P) 1—0. Kokkola 5 pistettä. Pietarsaari 3 pistettä.

HELSINGIN K.Y:n Nuorten kerho järjesti äitienpäiväjuhlan 8 p:nä toukok. HKU:n sali oli nuorten toimesta tilaisuutta varten kukkasin ja Suomen lipuin kaunistettu ja salin keskellä pitkän kahvipöydän ympärillä istuivat kunniavieraat — äidit. Kerhon puheenj. Elis Levänen lausui äidit ja muun yleisön tervetulleiksi. Rva Eila Laurila esitti runonlausuntaa, jonka jälkeen past. L. Paunu piti puheen äidin suuriarvoisesta elämäntyöstä kodin piirissä. Kahvitauon jälkeen esitti T. Rikström kertomuksen Martti Lutherin äidistä. E. Levänen kertoi näytelmästä mukaellun sadun »Äidin rakkaus». Juhla päättyi yhteisesti laulettuun »Maamme».

A. A.

KIHLAUKSENSA ovat 1. 5. -49 julkaisseet neiti *Eila Ikola* Lapualta ja hra *Esko Homi* Seinäjoelta.

Hra REINO SANDHOLM, Parkano, Riuttu, olkaa hyvä ja hakekaa Tampereen K.m.Yhdistykseltä voittamanne arpa n:o 24. Voittona on monenlaisia makeisia ja appelsiineja. Voitot ovat haettava viimeistään kesäkuun 26 päivään mennessä, muuten ne lankeavat yhdistyksen hyväksi.

Tampereen Kuurojenyhdistys.

REIPAS, kokenut, kotona viihtyvä
EMÄNNÖITSITÄ saa itsenäisen paikan yksinäisen miehen pientilalla. Hoidettava talous ja pieni karja. Vast., jossa ikä mainittava, lähetettävä os.
Martti Kaartti, Sysmä, Jäätmaa.

54 vsk. v. 1949

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

(Ent. Kuuromykkäin Lehti)

Julkaisija: Suomen Kuuromykkäinliitto.

Päätoimittaja: URHO KIERIMO, Turku, Kuurojenkoulu. Puh. 11 490.

Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.

Toimituskunta: Eino Karilas, J. K. Palomaa, Lauri Paunu, Katri Pitkänen.

Toimitus ja konttori: H:ki, Liisank. 27 E 10. Puh. 38 154.

Tilaushinta: Koko vuodelta kotimaassa 200:—, ulkomaille 300:—. Tilauksia vastaanottavat kaikki postitoimistot.

Ilmoitushinnat: 1/1 siv. 4.000:—, 1/2 siv. 2.000:—, 1/4 siv. 1.000:—. Lähempiä tietoja saa puh. 38 154.

Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuuromykkäinliiton postisiirtotilille n:o 6825 tahi talouspääll. Evert Toiviolle, Helsinki, Laivurink. 33 D 88.

Hämeenlinnan Kuuromykkäinyhdistyksen
25-VUOTISJUHLAJULKAISU

on ilmestynyt runsaasti kuvitettuna ja sisällöltään monipuolisena. Kirjoittajista mainittakoon pastorit *L. Paunu* ja *U. Paljakka,* opettajatar *K. Hedman* sekä toimittaja *R. Pitkänen* y.m.

Yhdistys tulee myymään tätä lehteä Omakotirahastonsa kartuttamiseksi. Lehden hinta on 50:— ja voivat myyjiksi halukkaat henkilöt tilata sitä allaolevalla osoitteella. Myyntipalkkio on 20 % eli 10 mk kappaleelta. Palkkiota annetaan kuitenkin vain niille, jotka tilaavat lehteä yli 25 kpl. Yksityiskappaleiden ostajat saavat lähettämällä 50:— + 10:— postikuluiksi. Osoite:

HÄMEENLINNAN KUUROMYKKÄINYHDISTYS

Hämeenlinna, Hätilä.

Johtaja Kust. Killisen

syntymän satavuotismuistoa kehoitamme ensi *syyskuun* 7 *päivänä* viettämään jokaisessa kuurojenyhdistyksessä, -kuurojenkoulussa ja yksityisen kuuron kodissa.

Johtaja Kust. Killinen oli uranuurtajia kuurojen opetuksen alalla, runoilija, kirjailija, muinaistutkija, kunnallis- ja valtiopäivämies, kuuluen maamme huomattavimpiin persoonallisuuksiin. Lisäksi hän oli kuurojen todellinen ja isällinen ystävä, jonka muistoa jokainen kunnioittaa.

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITTO

NIKKARILA KUTSUU

Nikkarilan kuurojen talouskoulussa Pieksämäellä alkaa uusi 2-vuotinen talouskurssi marraskuun 1 päivänä 1949. Pääsyvaatimuksena on vähintään 5 lk:n suoritettu oppikurssi kuurojen koulussa.

Hakemukseen, joka osoitetaan Kouluhallitukselle ja lähetetään allekirjoittaneelle, on liitettävä:

1. oikeaksi todistettu jäljennös viimeisestä koulutodistuksesta,
2. lääkärintodistus,
3. papinkirja,
4. vanhempien suostumus.

Hakuaika päättyy elokuun viimeisenä päivänä.

Pieksämäellä, 19. 5. 1949.

ANNIKKI HYTÖNEN
johtajatar

os. Pieksämäki.

Kauppakirjapaino Oy. Helsinki 1949